

[P. Andersen.]

medens Antallet af Dæksdrenge forøges med 25 til 76.

Den Udgiftsforøgelse, som er en Følge af Forslagets Gennemførelse, andrager rundt regnet 341 100 Kr., ikke nogen forfærdende Sum paa Dampskibsredernes Aarsbudget. Udgiften maa snarere føles som en Befrielse, thi man tør vel gaa ud fra, at adskillige Redere vil faa en bitter Smag i Munden ved Middagen efter Aktieudbyttets Fordeling, naar de tænker paa de 200 Matroser, som kunde reddes fra Arbejdsløshed ved det omtalte Beløb. Nogen stor Frygt for, at de 207 Skibe, som berøres af Lovforslaget, skulde lægge op af den Grund, er vel næppe til Stede.

Ganske vist har den altid bekymrede Dansk Dampskibsrederiforening, der betragter ethvert Fremskridt i Sølovgivningen som en Ulykke for Erhvervet, i en Rundskrivelse til Tingets Medlemmer givet Udtryk for stærke Beklagelser over den Merudgift paa 321 876 Kr., som falder paa Foreningens Medlemmer. Skrivelsen har næppe undret ærede Medlemmer, den kommer automatisk, og den spaar altid Skibsfartens Ruin, hvis det paa Dagsordenen staaende Fremskridt bliver Lov. Heldigvis har Rederiforeningen været en upaalidelig Spaamand, thi alle Fremskridt til Trods bestaar Dansk Damp- og Motorskibsfart endnu og har endog befundet sig særdeles vel i de senere Aar.

Af Rederiforeningens Skrivelse faar man det Indtryk, at det kun er i Danmark, der gennemføres Love, som paalægger Skibsfarten Udgifter. Dette er dog langt fra saaledes. Af en Debat i det norske Odelssting refereret i „Norges Handels- og Søfartstidende“ for 19. Januar, fremgaar det, at Norge opererer med ganske andre Udgiftstal i Søfartslovgivningen. Den Forøgelse af Udgifterne for den norske Skibsfart, som foreslaas, andrager efter Søfartskontorets Udregning 5 900 000 Kr. for Udenrigsfartens Vedkommende. Set paa denne Baggrund kan Sindet ikke stemmes til Alvor ved Dansk Dampskibsrederiforenings Jammerklage over de 341 100 Kr., som det foreliggende Forslag bebyrder Rederne med.

Heller ikke den af Rederne hævdede og til enhver Tid stærkt fremhævede An-

skuelse, at Danmark i Modsætning til en Række andre Lande ikke begunstiges af Staten, kan godkendes uden for Landets Grænser. I det før omtalte Møde i Odelsstinget udtalte Højremanden Wright saaledes:

„I Danmark er Skibsfarten for en stor Del tilgodeset, naar det gælder Skatter“, hvorefter han rangerede Danmark ind mellem de Lande, der paa særlig Maade beskyttede Skibsfarten.

Den norske Højremand tænkte selvfølgelig her paa den Kendsgerning, at den danske Skibsfart ikke betaler Indkomstskat af de i udenrigs Fart indtjente Beløb; og at det her ikke drejer sig om Smaapenge, fremgaar af Oplysninger, som af Finansministeren er fremsat her i Tinget. 10 Dampskibsselskaber med en Aktiekapital paa 64 Mill. Kr. har i 1937 efter Fradrag af betalt Skat haft en Indtægt af 32 Mill. Kr. eller 50 pCt. af Aktiekapitalen. Af de 32 Mill. Kr. skal i alt betales 9 Mill. Kr. i Skat, hvoraf Merindkomstskatten andrager henved 8 Mill. Kr., Aktionærerne faar ogsaa 8 Mill. Kr., og der henlægges 16 Mill. Kr. til Reserver m. v.

Nogen særlig Grund til Jammer er der saaledes ikke. Men hvis disse Selskaber skulde have betalt Indkomstskat som andre Selskaber eller enkelte Personer, vilde man komme op paa et Beløb af 7 Mill. Kr., men Skattefriheden for udenlandsk Indtjening bevirker, at Selskaberne kun betaler 1 Mill. Kr. i ordinær Skat. Endvidere slipper Selskaberne for en Tillægsskat paa 2 Mill. Kr. Disse 10 Selskaber har altsaa i 1937 sparet 8 Mill. Kr. i Skat, eller netop det Beløb, som Merindtægtsskatten andrager.

Man kan ikke, naar disse Begunstigelser tages i Betragtning, tilskrive Rigsdagens Medlemmer paa den Maade, som Dampskibsrederiforeningen gør gennem følgende Udtalelse:

„Dansk Skibsfart kender kun Paalæg af nye Byrder og forøgede Krav til dens Ydeevne. Den har aldrig bedt om Beskyttelse eller Statsstøtte til den almindelige Udfoldelse af sin Virksomhed“ o. s. v., naar der faktisk er ydet Skibsfarten en Særbegunstigelse i skattemæssig Henseende til et stort Millionbeløb, og naar dette er sket med Paakrav fra Skibsfartens Side, ikke mindst fra dem, der har den største Fortjeneste. Da nu yderligere Finans-